

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa na obnovu konania /žalovaný/: **R. B., Ž., X. B.**, zast. JUDr. V. M., advokátkou so sídlom AK V. M., s. r. o., B., X. B., proti žalobcovi: **P. T., a. s., K., X. T.**, zast. JUDr. L. J., advokátkou, so sídlom A., X. K., **o návrhu na obnovu konania a odklad vykonateľnosti rozhodnutia**, na odvolanie navrhovateľa návrhu na obnovu konania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2010, č. k. 24Cb 3/2008-121, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2010, č. k. 24Cb 3/2008-121 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. decembra 2010, č. k. 24Cb 3/2008-121 návrh navrhovateľa na obnovu konania zo 17. marca 2008 zamietol, a zamietol aj návrh navrhovateľa na odklad vykonateľnosti rozhodnutia zo 17. marca 2008, pričom uložil navrhovateľovi obnovy konania povinnosť zaplatiť 4 164,73 eur žalobcovi na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2006, č. k. 49Cb 2/2000-66, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. marca 2006, bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 230 000.- Sk istiny spolu so

17,6 % úrokom od 1. januára 1998 do zaplataenia a trovy konania 49 200.- Sk titulom náhrady súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia v sume 33 970.- Sk.

Žalovaný podal na súde prvého stupňa 17. marca 2008 návrh na obnovu konania, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb 2/2000 z dôvodu, že ako žalovaný v pôvodnom konaní označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, tieto neboli vykonané z dôvodu prekážky objektívneho charakteru (akou bezpochyby je neznámy pobyt svedka), resp. sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť (predložiť) v pôvodnom konaní a v súčasnosti v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm.a),b) O. s. p. možno vykonať dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní, resp. ktoré nemohli byť použité v pôvodnom konaní a ktoré sú spôsobilé privodiť pre žalovaného-navrhovateľa obnovy konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zároveň navrhol v zmysle ust. § 223 O. s. p., aby súd vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2006, sp. zn. 49Cb 2/2000-66 odložil.

Žalovaný súčasne navrhol, aby súd po opätovnom prejednaní veci žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na znášanie trov konania.

Prvostupňový súd posúdil prípustnosť obnovy konania a zistil, že v danom prípade nie je obnova prípustná, keďže žalovaný podal návrh na obnovu konania 17. marca 2008, pričom napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 28. marca 2006. Žalovaný nepreukázal, že 3 mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná. Súdu predložený dôkaz o doručení upovedomenia o začatí exekúcie 9. februára 2007 nasvedčuje, že návrh na obnovu konania zo 17. marca 2007 nebol podaný včas.

Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1, 2 O. s. p. a preto návrh na obnovu konania zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou prvostupňového súdu bude prípustnosť obnovy konania skúmať v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm.a),b) O. s. p., t. j. existenciu skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol žalovaný použiť v pôvodnom konaní - čestné vyhlásenie bývalého štatutárneho zástupcu P. Š., a. s., V. Š. a následne znova o návrhu žalovaného, ako navrhovateľa obnovy konania rozhodnúť, a to i o trovách odvolacieho konania.

Prvostupňový súd preto doplnil dokazovanie v naznačenom smere. Je nesporné, že navrhovateľ obnovy konania ako jediný dôvod jeho opätovného návrhu na obnovu konania (po tom, čo prvý návrh na obnovu konania podoprel úplne odlišnými dôkazmi s vecou nesúvisiacimi a následne tento návrh vzal späť) uvádza čestné prehlásenie pána R. Y. M. z 28. januára 2008, pričom poukazuje na § 228 ods.1 písm.a) O. s. p. a to, že sú tu dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v konaní.

Po oboznámení sa so spisom sp. zn. 49Cb 2/2000 mal súd za preukázané, že žalovaný mal dodanie tovaru pre žalobcu preukázať a to daňovými priznaniami žalovaného na DPH v rozhodnom období, účtovnými a daňovými dokladmi za rok 1996, z ktorých by bolo zrejmé, že k zdaniteľnému plneniu skutočne došlo, dokladmi preukazujúcimi pôvod tovaru, výdajkou zo skladu žalovaného, príjmovým dokladom zo skladu žalobcu, dokladmi o dovezení tovaru žalovaným zo zahraničia a dokladmi o preclení tohto tovaru, predložením colného vyhlásenia a napokon predložením dokladu o tom, že 12. augusta 1996 sa v skladoch žalovaného nachádzal taký druh tovaru, a v takom množstve, o ktorom tvrdí žalovaný, že ho dodal.

Žalovaný žiaden z uvedených dôkazov nepredložil a nikdy ich nežiadal ani vykonať, rovnako žalovaný – navrhovateľ obnovy konania nikdy nežiadal vypočúť svedkov p.R. M. resp. iných svedkov. Na pojednávaní 12. decembra 2005 žalovaný avizoval založenie ďalších dokladov do spisu, ale žiadne dôkazy do spisu nepredložil. Rozporné sú aj tvrdenia žalovaného v prvostupňovom konaní, že pre tovar si údajne mali prísť zamestnanci žalobcu, toto tvrdenie však žalovaný nepreukázal, ako napokon všetky svoje tvrdenia.

Z predloženého čestného prehlásenia nevyplýva, kedy žalobca tento tovar mal údajne prevziať, kde mal byť tento tovar prevzatý, a kto za žalobcu mal tento tovar prevziať. Pokiaľ ide o samotné písomné vyjadrenie pána R. Y. M., má navrhovateľ obnovy konania za to, že práve z tohto dokladu vyplýva, o aký tovar ide, v akom množstve, za akú cenu a na akom základe bol tento tovar dodaný.

V zmysle § 125 O. s. p. súd vypočul na pojednávaní 31. marca 2010 svedka pána T. H., ale svedok nepotvrdil súdu, že čestné prehlásenie pána R. Y. M. z 28. januára 2008 je dôkazom o tom, že navrhovateľ obnovy plnil svoje záväzky z Hospodárskej zmluvy z 29. júla 1996, čím je samotné prehlásenie, pri absencii listinných účtovných a daňových dokladov, vyprodukované po 12 kalendárnych rokoch od rozhodného obdobia dôkazom zmysle § 228 ods. 1 písm.a) O. s. p. Na výsluchu svedka pána R. Y. M. navrhovateľ obnovy

konania netrval. Z predloženého spisu súd prvého stupňa zistil, že v predvolaní na pojednávanie nariadenom na deň 13. februára 2006 o 10.20 hod., bol žalovaný poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. o povinnosti predložiť alebo označiť dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Na toto pojednávanie sa žalovaný ospravedlnil, nežiadal o jeho odročenie a neoznačil a ani nepredložil vo veci žiadne nové dôkazy podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a taktiež neurobil žiaden procesný návrh, ktorým by sa vyjadril k dovtedy vykonanému dokazovaniu.

Prvostupňový súd po doplnení dokazovania, v ktorom súd opakovane skúmal prípustnosť obnovy konania v zmysle ust. § 228 ods.1 O. s. p., keďže obnova konania je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 228 ods. 1 O. s. p. Týmito dôvodmi je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol účastník použiť v pôvodnom konaní, a to za predpokladu, že môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu.

Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci, stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môže pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Prvostupňový súd vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods.1,2 O. s. p., preto súd návrhu na obnovu konania nevyhovel.

Podľa § 233 O. s. p. ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nahradiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia vo veci.

Vzhľadom na zamietnutie návrhu na obnovu konania, súd zamietol aj návrh žalovaného na povolenie odkladu vykonateľnosti. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O. s. p. a ich náhradu priznal úspešnému účastníkovi t. j. žalobcovi.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ obnovy konania a navrhol, aby odvolací súd svojim rozhodnutím napadnuté uznesenie

prvostupňového súdu zmenil a návrhu na obnovu konania vyhovel, alebo aby uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z týchto dôvodov.

Odvolať nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, keďže v deň pojednávania založil do spisu t. j. 12. decembra 2005 doklady, načo prvostupňový súd ani v tomto konaní neprihliadol a túto skutočnosť odignoroval. Nie je pravdou, že žalovaný nikdy nežiadal vypočuť svedka p. R. M. – poukazuje pritom na obsah zápisnice z pojednávania z 29. októbra 2001 a nasvedčuje tomu aj následné konanie súdu, ktorý zisťoval adresu svedka v USA za účelom jeho predvolania ako svedka a neskôr aj získanie písomného vyjadrenia. Účastník konania má povinnosť označiť dôkazy, nemá však povinnosť dôkaz aj zabezpečiť, ale táto povinnosť prináleží súdu, ak to nie je v silách účastníka konania. Práve pre prípady, keď sa nepodarí dôkaz zaobstarať a vykonať, zákonodarca upravuje inštitút obnovy konania a v jeho rámci dodatočné prevedenie doposiaľ nedostupného dôkazu. Žalovaný jednotlivé dôkazy nielenže označil a predložil, ale v prípade výsluchu svedka p. M. preukázal aj nedostupnosť zabezpečenia tohto dôkazu, ako aj čas, kedy mal možnosť tento dôkaz obstarať svedeckou výpoveďou T. H.. Odvolať je názoru, že v konaní o povolaní obnovy nebolo potrebné trvať na výsluchu svedka M., a to z dôvodu, že už z obsahu predloženého čestného vyhlásenia je nepochybné, že tento dôkaz nepochybne môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tým je splnená podmienka prípustnosti obnovy konania. Prvostupňový súd v konaní o povolení obnovy konania nemá podľa názoru odvolateľa skúmať meritum veci - teda vyhodnocovať skutkový stav v merite veci. Tento vyplynie až z dokazovania vykonaného v obnovenom konaní a jeho procesných stranách, aby uniesli bremeno tvrdenia a bremeno dokazovania. Odvolať má zato, že predložené čestné prehlásenie je spôsobilé privodiť mu v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a teda sú naplnené predpoklady, aby súd obnovu konania povolil.

Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného-navrhovateľa obnovy konania nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O. s. p.) prejednal odvolanie odvolateľa v zmysle ust. § 212 ods.1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods.2 O. s. p. a následne dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Žalovaný-navrhovateľ obnovy konania podal na súde prvého stupňa 17. marca 2008 návrh na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb 2/2000.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu, pričom obnova konania je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v § 228 ods.1 O. s. p. Týmito dôvodmi sú a) skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť účastník v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) ak bolo rozhodnuté v neprospech účastníka v dôsledku trestného činu sudcu, d) ak Európsky súd pre ľudské práva dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné práva a slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaním primeraným finančným zadost'učinením, e) ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. (o dôvod uvedený pod písm. e) bol § 228 ods.1 O. s. p. rozšírený zákonom č.384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. októbra 2008).

Odvolateľ svoj návrh na obnovu konania odôvodnil ust. § 228 ods.1,2 O. s. p., pretože sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, resp. sú tu dôkazy, ktoré možno vykonať a ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a môžu pre žalovaného-navrhovateľa obnovy privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď návrh na obnovu konania skúmal v zmysle ust. § 228 ods.1,2 O. s. p. teda, či podaný návrh obsahuje dôvody taxatívne uvedené v tomto ustanovení.

Navrhovateľom uvedené dôvody obnovy konania, že v pôvodnom konaní súd nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho závery boli z tohto titulu predčasné a samotný rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, však za dôvody pre obnovu konania nemožno považovať.

Za takýto dôvod nie je možné považovať ani tvrdenie odvolateľa, že súdu predložil okrem iných dokladov i originál a kópiu dodacieho listu, a že nesúhlasí s odôvodnením rozsudku.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď skúmal „Čestné vyhlásenie“ z 28. januára 2008 (čl.6), či tento dôkaz napĺňa predpoklady prípustnosti obnovy konania podľa ust. § 228 O. s. p.

Čestné vyhlásenie podpísal R. Y. M., ktorý v ňom vyhlásil, že R. B. (predtým R. B. B.), Ž., X. B., IČO: X., ako dodávateľ, dodal v zmysle Hospodárskej zmluvy z 29. júla 1996 (uzatvorenej medzi dodávateľom R. B. B., Ž., X. B., IČO: X. a odberateľom – P. Š., a.s., P., V. Š., IČO: X.), disperznú farbu BRAKRYL F biely, v množstve 2 500 kg a v hodnote 1 230 000.- Sk P. Š., a. s., ako odberateľovi a tento uvedený tovar prevzal.

Žalovaný – navrhovateľ obnovy konania predložil súdu Hospodársku zmluvu č.2/95 uzatvorenú 5. septembra 1995, daňový doklad – faktúru č. 0407962 na DPH 23 % zo zálohovej platby 1 600 000.- Sk, a daňový doklad – faktúru č.1208961 k HZ č.1/96 na sumu 1 230 000.-Sk.

Z výpovede svedka Doc. T. H. (čl.70) vyplýva, že odvolateľ dodal nejaké farby P. Š. a bol svedkom, keď vykladali tovar.

Z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že navrhovateľ obnovy konania dodával farby P. Š., že s P. Š. mal uzatvorené najmenej dve hospodárske zmluvy, a že tovar dodával a vykladal priamo v P. Š.. Z výpovede svedka však jasne vyplýva, že nejakú farbu odvolateľ dodal, ale túto osobne neprevzal p. R. Y. M..

Odvolačí súd preto dospel k názoru, že nový dôkaz navrhovateľa obnovy konania- Čestné vyhlásenie p. R. Y. M. nie je spôsobilým dôvodom obnovy konania, keďže s ním nie je možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podáva, priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa správne právne posúdil predložený dôkaz a následne z vyhodnotil správne právne závery.

Neobstojí tvrdenie odvolateľa, že prvostupňový súd posúdením predloženého čestného vyhlásenia rozhodoval v merite veci. Takto interpretovaný názor, že vlastne akýkoľvek predložený dôkaz súd prvého stupňa nemôže hodnotiť z pohľadu, či je schopný privodiť pre účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podal, priaznivejšie rozhodnutie vo veci, by znamenal, že účastník konania by mohol predkladať úplne irelevantné dôkazy a súd by bol povinný povoliť obnovu konania bez možnosti ich skúmania, či sú spôsobilé privodiť pre navrhovateľa obnovy konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Odvolačí súd pripomína, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 228 ods.1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého ako vecne správne podľa ust. § 219 ods.1,2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O. s. p. a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Keďže úspešnému účastníkovi – žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu preto trovy odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.